

عنوان مقاله:

تخمین جذب و ارزیابی ریسک غذایی فلزات نیکل و کادمیوم ناشی از مصرف ماهی کلمه دریای خزر

محل انتشار:

بیست و یکمین کنگره ملی علوم و صنایع غذایی ایران (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

مهدی حسن پور - کارشناس ارشد آلودگی محیط زیست، سازمان حفاظت محیط زیست ایران

حسین علی پور - دانشجوی کارشناسی ارشد آلودگیهای محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی و محیط زیست، دانشگاه بیرجند

علیرضا پورخباز - استادیار گروه محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی و محیط زیست، دانشگاه بیرجند

خلاصه مقاله:

هدف: مطالعه حاضر به منظور برآورد ارزیابی خطر غذایی فلزات نیکل و کادمیوم ناشی از مصرف ماهی کلمه (Rutilus rutilus) در تالاب بین المللی میانکاله در سال 1391 انجام پذیرفت. مواد و روشها: 15 قطعه ماهی کلمه توسط تور پره به طریق تصادفی صید شد. هضم شیمیایی بافت عضله به روش هضم تر صورت گرفت. آنالیز میزان فلزات به روش جذب اتمی و با استفاده از دستگاه Thermo مدل GFS97 انجام شد. نتایج و بحث: میانگین غلظت نیکل و کادمیوم در بافت عضله ماهی کلمه به ترتیب 0/21 و 0/26 میلیگرم بر کیلوگرم به دست آمد. این مقدار از میزان مجاز تعیین شده بوسیله سازمان های WHO و FAO کمتر بود. شاخص ارزیابی خطر هدف (THQ) برای فلزات نیکل و کادمیوم در بافت عضله کمتر از 1 محاسبه شد که نشان از عدم وجود ریسک غذایی برای این فلزات میباشد. همچنین آنالیز آماری داده ها نشان داد که جذب روزانه (4/2) و هفتگی (29/4) نیکل و جذب روزانه (5/2) و هفتگی (36/4) کادمیوم با توجه به میزان سرانه مصرف هر ایرانی (20 گرم در روز) که توسط FAO اعلام شده است، پایینتر از مقادیر مجاز قابل تحمل روزانه و هفتگی توصیه شده (PTDI و PTWI) توسط JECFA و USEPA می باشد. نتیجه گیری کلی: نتایج این مطالعه نشان داد که در حال حاضر مصرف ماهی کلمه با نرخ کنونی از نظر فلزات مورد مطالعه برای مصرف کنندگان آن از نظر بهداشت و سلامتی خطری ندارد.

کلمات کلیدی:

نیکل، کادمیوم، جذب روزانه، THQ, EWI

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/235046>

